

עם הדממה פולט סודות / חיים נחמן ביאליק

תשן, תרס"ב (1902)

ים הדממה פולט סודות,
וכל-העולם בלו שותק;
וימאחרי הרחים
שאון הנחל אינו פוסק.

שחור הלילה הולך בובש,
מרכיב צל על-צל וכופל;
דומם אל-ים המחשבים
בוכב אחר בוכב נופל.

ובהשתתק כל-העולם,
ארגיש: לבי ער ומדבר;
ארגיש: מעין טהור אחד
הומה אט שם ומתגבר.

אומר לבי לי בחשאי:
"בני! חלומותיך באו;
נפל בוכב מרקיע -
האמינה - לא שלף הוא.

עוד שלף קבוע איתן
ובמשבצתו יזרח שמה;
שא עיניך - הנה שם הוא
קורץ, רומז לך נחמה."

ובהשתתק כל-העולם
אשב אביט אל-בוכבי;
לי אין עולם אלא אחד -
הוא העולם שבלבבי.

"העולם אינו אחד
בר, כי אתה עצמך
מחזיק אותו
בקרבך."
(אנגלוס שילדיוס-
משורר)